

veljajo od dne 28. aprila t. l. Dalje se je sklenilo, da se v občinah okolice Maribora in v krajih, kjer znaša občinska doklada na pivo manj nego 60 Din od hektolitra, bo točilo pivo po sledečih cenah: 1 vrček 4 Din, 1 kozarec 3 Din in 1 steklenica 5.50 Din. Vsekakor je pa pozdravljati, da je gostilničarska za druga sklenila, znižati cene piva, vsled česar bode uživanje piva kot ljudska pijača tudi široki javnosti dejansko omogočena.

Ljudska posojilnica v Brežicah prične poslovati dne 1. maja 1929. Člani načelstva nove posojilnice so: načelnik Franc Lipej, veletrgovec v Brežicah, dr. Anton Megušar, odvetnik v Brežicah, Franc Knific, ravnatelj v pokouju v Brežicah, Franc Zevnik, posestnik na Čatežu, Gregor Ivančič, posestnik na Črncu. Ljudsko posojilnico v Brežicah toplo priporočamo vsem našim prijateljem na Posavju!

Čebelarstva podružnica za konjiški srez priredi v nedeljo, dne 5. maja t. l. s pričetkom ob 10. uri celodnevni poučni tečaj pri čebelnjaku g. nadzornika proge R. Bajca na konjiški postaji. Čebelarji, člani in nečlani, pridite in privedite s seboj še druge, ki se zanimajo za to kmetijsko panogo. Predavatelj je gospod H. Peternel, predsednik Zveze čebelarstvih podružnic za mariborsko oblast. Tri tedne pozneje, to je v nedeljo, dne 26. majnika, se vrši enak tečaj pri čebelnjaku gospoda šolskega upravitelja J. Časla v Žičah.

Predavanje o sadjarstvu v Kostivci. Eno najlepših panog gospodarstva, to je sadjarstvo, hočemo tudi Kostivčani vedno bolj upoštevati. V ta namen smo že letos dvakrat povabili strokovnjake v našo sredino. Prvikrat nam je dne 19. marca gospod Vardjan temeljito razložil sajenje in cepljenje, za kar smo mu iskreno hvaležni. V nedeljo, dne 21. marca, je pa gospod Mil. Levstik v poljudni besedi, ki je segala vsem do srca, razložil sadjarske razmere. Prosimo gospode predavatelje, da večkrat pridejo k nam, ker so nam vedno dobro došli!

Velika nepoštena manipulacija z mešanjem hmelja odkrita. Nürnbergski list »Der Stürmer« prinaša obširno manipulacijo z mešanjem hmelja. Firma Jakob Kann, katereje veljala kot solidna trgovina in je tudi uživala zaupanja, je dobila veliko naročilo od neke pivovarne iz Berlina na 1200 centov po dogovorjeni ceni in za gotove vrste hmelja. Firma Kann je pa naročilo izvršila tako, kakor je pač njej najbolje izgajalo. V to svrhu si je Kann preskrbela tudi večjo količino baškega hmelja, katerega si je pustila do mesta Regensburg po Donavi pripeljati, od tam pa je Kann izvozila hmelj na avtomobilih, da bi s tem zabrisala sled izvora. Ta prefriganost je pa imela slabe posledice in so tvrdki delavci kmalu raznesli to nepošteno dejanje, da ni firma pivovarni dobavila hmelja iz dogovorjenega kraja, marveč da je firma mešala hmelje vse navzkriž. Ker je bilo tedaj to nepošteno postopanje postalo javna govorica, je hotela tvrdka za vsako ceno odvaliti madež ter je dve ma delavcema plačala nad 100.000 Din

za preklic in molčečnost tega dogodka. Delavca sta prejela ogromno podkupnino, a kljub temu ni ostala zadeva tajna. Dognalo se je še tudi, da je Kann ponarejevala tudi razne žige in listine, od katerih je baje imela cele kopice na zalogi. — Če vzamemo samo primer firme Jakob Kann, kateri pa bržčas ni edini, govori jasno, da si moramo zaščititi naš hmelj, ker le s tem zmoremo preprečiti nesolidno manipulacijo in zamenjavo našega dobrega hmelja s hmelji slabijih provenijenc. Ker ni na nobeni štajerski kobuli zapisano, da je to štajerski hmelj, je tedaj edini izhod: obvezno signiranje. Prepovedano je ponarejevanje denarja, pa se vključ temu še najdejo ponarejevalci, če pa ne bi obstajala prepoved, bi ponarejeval denar vsakdo, ki potrebuje denar, in ravnotako je s hmeljem. Sicer poznam več zunanji firm, ki so v vsakem oziru poštene, in te niso nasprotno signiranemu hmelju, nasprotno bodo pa sedaj pivovarne vsled slučaja firme Kann naravnost zahtevale signirani hmelj. Josip Petrič. — (Zgorajno notico priobčujemo, da sliši javnost tudi ono plat zvona, ki zahteva znamkovanje hmelja. Zadnjič smo objavili izpod peresa strokovnjaka mnenje, naj se ravno pri slovenskem hmelju opusti obvezno signiranje.) *

Novost za kmetovalce in kosce.

Dosedanji kosirji za kose ne predstavljajo kljub ponovnemu izboljšanju še vedno one idealne pritrditve z ozikom na priročnost, težino in enostavnost, ki si jo je zaželel kosce, ker je zahtevala pritrnitev kose potom kosirja precej truda in časa, a je bilo zavarovanje kose izven uporabe in pri nošnji izključeno.

Dolgo gojena želja kosca se je sedaj izpolnila. Potom novo zgrajene pritrditve naprave in odgovarjajoče preurejene kose, ki se pravkar uvaja, se je posrečilo odstraniti vse nedostatke dosedanjega pritrjevanja kos. Patentirana kosa s kosirjem, ki je v prometu pod zaščitno znamko »Flugs«, prekaša vse dosedanje kosirje in pomenja vsekakor najpopolnejšo pritrditveno napravo.

Novi »Flugs« kosir zahteva tudi primerno preurejeno koso, katere se razlikuje od dosedanjih le v tem, da se na haju v glavi kose zareza, ki služi novemu kosirju v svrhu pritrjevanja. Patentirane kose izdeluje ena prvih avstrijskih tovarn ter jamči glas tovarne tudi za prvovrstno kakovost novih izdelkov.

Napravo novo patentiranega kosirja in kose hočemo v naslednjem nekoliko opisati.

»Flugs« kosir obstoja iz jeklenega vijaka, čigar glava ima obliko leče, premer ca 2 cm. V gornjem koncu kosišča se nahaja v oddaljenosti ca 25 mm od vrha odprtina, ki se razširi od ene na drugo stran od 7 mm na 12 mm.

»Flugs« vijak se zabije skozi odprtino 7 mm tako, da napravi v lesu štiri oglati ležišče.

Patentirana kosa z zarezo v glavi se

nato položi na vrh kosišča in pritrdi z matico vijaka, katere slednja se nategne s pomočjo posebnega ključa.

Pri zavarovanju kose se odvijajo nekoliko matica vijaka ter konica kose položi v nalašč za isto v sredini kosišča izdolbeno zarezo, nakar se matica vijaka zopet nategne in kosa je v zavarovanem položaju.

Na podlagi novega »Flugs« vijaka bode potrebno kosišča v bodoče opremiti s potrebno odprtino na vrhu, kar pa ne zahteva nikake posebne priprave.

Z novim »Flugs« kosirjem je mogoče patentirano koso v 15 do 20 sekundah pritrditi na kosišču v položaj, ki je potreben koscu, v istem času pa je tudi mogoče koso sneti ali pa staviti v zavarovano lego.

Patentirana kosa s kosirjem »Flugs« je vzbudila v vseh kmetijskih krogih veliko pozornost, sodba merodajnih činiteljev je izredno ugodna, uvaja pa se že tudi v naši državi ter bo kmetovalcem in koscem že letos na razpolago. Patentirane kose in kosirji »Flugs« se naročajo pri generalnem zastopstvu v Mariboru: tvrdki J. Videmšek, Korosčeva 36, dobijo pa se tudi v vseh železninah.

Cene patentiranih kos »Flugs«, ki predstavljajo zajamčeno prvovrstno izdelek vodeče avstrijske industrije kos, se gibajo med 45 in 60 Din (širina 45—55 mm, dolžina 75 do 100 cm).

Patentirani kosirji »Flugs« (vijak in klin ter ključ) stanejo 10 Din kompletne garnitura.

Načrti in navodila so interesentom vedno na razpolago.

Maribor. Nekaj posebnega bo veliki pevski koncert, ki ga priredi v petek, dne 3. majnika zvečer ob 8. uri v veliki Götzovi dvorani pevsko društvo »Maribor«. Sodelujejo sloviti pevci in pevke ter vojaška godba. Vstopnica za to izvanredno prireditev se dobijo v predprodaji v prodajalni Cirilove tiskarne v Gospod. banki in v trgovini Höfer v Ulici 10. oktobra, zvečer dne 3. maja pa v blagajni Götzove dvorane. Se enkrat vabimo vse Mariborčane in okoličane, da pridejo k tej redki prireditvi. — Umrl je od kapi zadet gospod Rudolf Novak, sedlarski mojster. Pokopali smo ga v soboto popoldne. Novak je bil v svojih mladih letih agilen član katoliškega mojsterskega društva in je sodeloval tudi pri Društvu katoliških rokodelskih pomočnikov. Svetila mu večna luč! — Za mesto in okolico je važno vprašanje, kaj bo s plazovitim Meljem ob Dravi. V vsakem še tako malem deževju ali nalivu zdrčijo velike količine laporja s strmine na okrajno cesto in jo v dolžini dobrih 50 m popolnoma zadelajo. Letošnjo spomlad so se začele v višini nad okrajno cesto rušiti debele laporne skale in ogromni kosi na ta način zaprejo promet na cesti. In tu je velikanska nevarnost za voznike in pešce. Zidar Krajnc pripoveduje, da je v soboto, dne 27. aprila, jutraj, ko je korakal proti Mariboru, z velikansko brzino zdrknila pred njim velika skala čez okrajno cesto v Dravo. Da bi bil Krajnc le samo za korak počasnejši, bi ga bilo čisto gotovo ubilo. Izogniti se ne moreš nikamor. Ako se na tej cesti zapre s plazovi vozovni promet, je celo šentpeterska župnija odrezana in vozniki mo-

rajo po strašnih blatnih klancih proti Sv. Marjeti in okoli Lajtersberga v Maribor. Tu se bo moralo nekaj napraviti, ker se vsako leto rušijo večji deli Meljskega hriba na cesto. Priporočamo okrajnemu zastopu, da pripravi načrte, kako bi se zajezilo nevarne plazove na tem mestu. Malo koristijo nove cestne zveze od Sv. Petra dalje, ako čez Melje ne morejo ne vozniki, ne pešci naprej. Ko se bo zgodila kaka večja nesreča, bo že prepozno — Seja mariborskega občinskega sveta se vrši v petek, dne 10. maja, zvečer. — Kamničani so se vendarle ojunčili in bodo dali po mestnem električnem podjetju napeljati električno silo za luč in pogon strojev. Tudi vrli župan v Rošpohu je povabil zastopnike mestnega električnega podjetja, da pregledajo, kako bi se najbolje napeljala elektrika tudi v Rošpoh. Zadeva je sedaj v ugodnem teku in upamo, da bodo kmalu sledili dobremu vzgledu Kamničanov tudi prebivalci iz Zrkovc in Sv. Petra, kjer bi se dala napraviti za oba kraja enotna električna napeljava. Ko Maribor pod našim županom tako lepo napreduje, naj še procvita v gospodarskem oziru tudi okolica!

Marenberg. V nedeljo, dne 12. maja, se obhaja pri Sv. Pankraciju na Radelju, remšniška župnija, slovesno god sv. Pankracija in pride več procesij, Slovenci iz Dravske doline, Nemci iz Arveža in drugih krajev Srednje Štajerske. Sv. Pankracij je nova cerkev in stoji na jako lepi razgledni točki blizu 1000 m morske višine, kjer je zelo lep in obsežen razgled na vse strani, posebno proti Gradcu. Preskrbljeno je tam tudi za telesno okrepčilo tujcev. — V teku istega tedna se pri Sv. Janezu Nepomucanu, veliki in nekdanji sloveči romarski cerkvi na lepem griču ob pobočju gore Radelj, obhaja spomin cerkvenega varuha. — V križevem tednu je prošnja procesija. Na god sv. Janeza, v četrtek, dne 18. maja, je več sv. maš, prva ob 6. uri zjutraj. Dve pridigi, slovenska in nemška, pride namreč tudi procesija iz Ivnika, prvič po prevratu iz Srednje Štajerske. Ob 10. uri predpoldne slovesno sv. opravilo. Popoldne ob pol treh pete litanije Marijine z dvema blagoslovoma. Med tednom je več sv. maš. — Lepa nedelja se obhaja po navadi po prazniku presv. Rešnjega Telesa, letos dne 2. junija. — Druga cerkvena opravila med letom po navadi.

Sv. Kunigunda na Pohorju. Letošnja zima s svojimi grozotami nas je, hvala Bogu, brez večjih nesreč že zapustila. Zdaj prihajajo že tudi k nam na hribe polagoma toplejši in prijazni spomladanski dnevi. Po dolgotrajni hudi zimi se zdaj vse veseli vzbujajoče se narave. In to naravno veselje nam je letos povečalo še veliko duhovno veselje. Povodoma molitvenega dneva (12. aprila) smo imeli namreč kakor lani za moše in fante, letos za žene in dekleta tridnevne duhovne vaje, katere je z veliko požrtvovalnostjo in gorečnostjo vodil prečastiti gospod Tomaž Tavčar, misijonar iz Celja. Ob tej priložnosti se je dekliška Marijina družba posvetila slovesno presv. Srcu Jezusovemu. Tudi moške in fante so imeli dnevno pobožnost kot obnovitev lanskih duhovnih vaj. In ob tej priložnosti je bilo v mladeniško Marijino družbo na novo sprejetih 49 pridnih fantov, ki so se po sprejemu tudi slovesno posvetili presv. Srcu Jezusovemu. Tako ste obe Marijini družbi lepo proslavili 20letnico svojega obstoja. Vsa petdnevna pobožnost se je končala v nedeljo, dne 14. m. m., popoldne s tem, da smo se skupno zahvalili Materi božji Mariji za vse milosti, ki nam jih je izprošila tekom te pobožnosti. Pete lavretanske litanije, katere je pela cela cerkev, so bile glasen izraz naše hvaležnosti do Matere božje. Ljubi Bog pa daj, da bi ta lepa pobožnost obrodila v srcu nas vseh prav veliko najboljšega sadu!

Sv. Rupert v Slov. gor. Dne 20. aprila se je za vedno od nas poslovila po dolgi bolezni kmetica Marija Žmavc, rojena Fras, šele komaj v 33. letu svoje starosti ter zapuščala žalostnega moža in dve hčerki in starše. Upamo,

da se vidimo nad zvezdami! Celi rodbini naše sožalje! — Na sedmini se je nabralo za Dijaško kuhinjo v Mariboru 100 Din. Posnemajte!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Pri nas je končal naš kmetijski nadaljevalni tečaj, ki ga je skozi štiri mesece obiskovalo z veliko vneto 28 mladeničev. — Letos smo se že veselili slovesnosti primicije, ki bi jo obhajal naš rojak frančiškan fr. Pavlin Tomažič z Drvanje. Toda Bog je drugače ukrenil. Poklical je k sebi srčno dobrega in pobožnega bogoslovca. Bil je v Ljubljani pokopan na veliki četrtek. List »Cvetje z vrhov sv. Frančiška« mu je v majevi številki postavil lep spomenik. Naj v miru počiva! — Radovedni pričakujemo majevega zelenja in cvetja, da se prepričamo, koliko škode je naredila zimska pozeba in sadnem drevju in v vinogradih. Kolikor se že zdaj vidi, so po dolinah pozeble hruške, slive in še celo starejša jabolčna drevesa. Pozeba pa je različna po legah. — Naši Orli in Orlice se vneto pripravljajo na svojo akademijo prihodnje nedelje, dne 5. maja. Zato bomo v velikem številu pohiteli na to prireditev naše mladine, da se ob nje mladostnem ognju in navdušenju sami poživimo za prelepa krščanska načela.

Sv. Trojica v Slov. gor. V soboto, dne 20. m. m. je mirno v Gospodu zaspala Marija Mlinarič, stara 68 let, posestnica iz Gornje Senarske. Bolehala je skoraj tri mesece na želodcu in ob koncu se je je še lotila jetika. Pogreb je bil ob zbrani veliki množici ljudstva v spremstvu 2 gospodov duhovnikov in dveh bratov. Pri naši fari so redki taki sprevodi, kakoršen je bil ta. To je znak, kako je bila priljubljena in nad vse spoštovana pri ljudeh. Domači pevski zbor je na domu in ob odprtem grobu zapel ubrano ganljivo žalostinke. Mamico bomo ohranili v blagem spominu, rodbini pa naše prisrčno sožalje!

Sv. Urban pri Ptuj. Pri nas smo spremljali k zadnjemu počitku Marijo Krajnc, posestnico iz Potperšaka. Rajna je bila dobra gospodinja do zadnjih dni svojih 70 let. Rajno so spremljali od hiše žalosti mašniki in domači pevci in velika množica ljudi.

Sv. Marjeta niže Ptuja. Novoustanovljeno prostovoljno gasilno društvo ima v nedeljo, 5. maja, veliko slavnost s sledečim sporedom: Od 12. do 14. ure je sprejemanje sosednih društev; ob 15. uri je blagoslovljanje društvene brizgalne. Za tem so govori ter tombola z jako lepimi dobitki kakor les za stavbo, drva itd. Sodelovala bo lastna godba na pihala. Ker je čisti dobiček namenjen v nabavo potrebnega gasilnega orodja, se vse kar leze in gre najuljudneje vabi! V slučaju slabega vremena se vrši slavnost 12. maja.

Svetinje pri Ormožu. Zadnji čas dan na dan pojo mrtvaški zvonovi, kar je za malo župnijo, kakor je Svetinje, nekaj izrednega. V kratkem času so bili kar štirje smrtni slučaj. Prva je zapustila to solzno dolino Marija Majerič v visoki starosti 86 let. Nato so zapeli zvonovi slovo Mariji Kavčič, ki je pri blagoslovljanju enemu zvonu kumovala. V soboto so izročili hladni zemlji Jurija Novak. Rajni je bil daleč naokrog znan. Več let je bil župan. Na zadnji poti ga je spremljala velika množica ljudi. Trugo so nesli domači Orli. Pevski zbor mu je zapel žalostinke. Komaj so se pogrebi vrnili s pokopališča, je zatislila oči k smrtnemu spanju neka žena v Žerovincih. — Toliko smrtnih slučajev pri Svetinjah že dolgo ni bilo.

Žerovinci pri Svetinjah. Pri nas je umrla blaga mati, oziroma teta in botra Marija Kaučič, rojena Zalar, iz Žerovinec. Blaga pokojnica je bolehal na črevesnem raku sedem let. Udeležila se je pred tremi leti romanja v Lurd, da bi si tamkaj od Marije Lurške izprošila ljubo zdravje. Omeniti še moramo, da ni bila samo botra godbinskih otrok, ampak veselilo jo je še, da je bila botra zvonov župnije svetinske, kateri pa so tudi njej sedaj zapeli žalostno slovo. Držala pa se je vedno izreka: »Dolgo je trpljenje, pa večno je veselje.« Tako

da mislimo tudi mi sedaj, da so se njene besede uresničile in je njena blaga duša splavala med nebeške krilatce. Njen pogreb se je vršil v pondeljek, dne 22. aprila, od hiše žalosti na domače pokopališče. Zato ji pa njeni zadnji spremljevalci kličemo na njeni zadnji poti: Draga botra, oziroma mati, počivaj mirno in uživaj nebeški raj! Ljubemu možu in ostali rodbini pa naše iskreno sožalje!

Ormož. Tukaj se je nastanil Okrožni kmetijski urad oblastne samouprave. Pripadajo mu sledeči gospodje uradniki: inž. Wenko za živinorejo, inž. Muck za poljedelstvo, Županc za vinarstvo, Pečovnik za sadjarstvo. Urad ima svoj sedež v prejšnji Anderličevi, sedaj Veseličevi hiši. Imel bo velik delokrog za okraj: Ptuj, Ljutomer, Murska Sobota, Dolnja Lendava, Prelog in Čakovec. Za sedež tega važnega urada, ki bo nedvomno storil mnogo koristnega za naše ljudstvo, se je izbral Ormož zaradi tega, ker leži na križišču železnice in je odtod ugodna zveza na vse kraje, ki jih urad obsega. S tem je Ormož mnogo pridobil na veljavi. Saj so hoteli Ormož pred meseci precej degradirati, ko so nameravali odvzeti celo davčni urad, pa se je odpravila v Belgrad deputacija, ki so jo tvorili gospodje mestni župan Veselič, mestni župnik Lekšan in ravnatelj Grivec, vodil pa jo je tedanji poslanec Bedjanič. Uspeh je bil ta, da se je ustanovila nova davčna uprava. Ljudstvo naj le pridno hodi po nasvetih in nauke v kmetijski urad. Gospodje bodo prav radi ustregli. — Obenem se je nastanil tukaj tudi oblastni cestni nadzornik gospod Marinšek. — Letos se pri nas precej zida in popravlja. Gospod Majerič zida za sina zdravnika novo hišo, ki bo stala prav na mestu, kjer je bila še pred dobrim stoletjem frančiškanska cerkev. Pri kopanju temeljev so našli precej človeških kosti, ker je bilo zraven samostansko pokopališče. Gospod kleparski mojster Kuharič bo tudi zidal novo hišo in delavnico. Drugega krpanja, popravljanja in prizidavanja je tudi precej. Nek mladenič je pred meseci vzel kolo gospodu Ozmeču. Ko pa je pred nekaj dnevi prišel v Središče k trgovcu po denar za prodano kolo, je moral iti, namesto veselo domov s kopo dinarjev vžepu: v zapor. Zakaj ni raje takrat molil: ne vpelji nas v skušnjavo? — V tukajšnji bolnici se zdravita dva ranjenca. Eden je od Sv. Miklavža in ga je nek mladenič iz sovraštva udaril z motiko po glavi tako, da se nekaj dni sploh ni zavedel in skoro ne bo ozdravel. Drugi je od Sv. Lenarta in je dobil po glavi v tekmi zaradi deklet. Hudomušni ljudje so govori, da ga je gospod zdravnik operiral kar brez narkoze, da si bo zapomnil, kdaj je šel boj krvavi zaradi nežnega spola.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Preteklo nedeljo se je vršil občni zbor domače hranilnice. Pred občinim zborom pa je imel bivši narodni poslanec gospod Vlado Pušenjak, nadrevizor iz Maribora, važno gospodarsko predavanje. Na to predavanje je bilo ljudstvo ponovno opozorjeno, vključ temu pa se ga je udeležilo le samo kakih 70 ljudi. Na vseh koncih in krajih se sliši jamranje, kako težke so danes gospodarske razmere, ko pa se prizadetim nudi prilika, da bi slišali, zakaj je temu tako in kako se da stvari odpomoči, jih ni blizu. Na tem mestu pribijemo, da je lahko vsakemu žal, ki predavanja ni slišal, obenem pa opozarjamo, da naj v bodoče vsak uporabi priliko, ko se bo govorilo o gospodarskih vprašanjih. Gospodarske razmere so res težke, toda zboljšali jih bomo samo na ta način, ako se bomo ravnali po nasvetih, ki nam jih podajajo gospodarski strokovnjaki.

Zreče. Za večnost je zaspala vdova Barbara Orož. Leta 1922 je s tovarišem Ivanom obhajala zlato poroko. Pred zadnjim svojim godom je dopolnila še krepka 80. leto življenja. Ona je mati našega gospoda župana. Njeno dobrotljivo srce je podpore potrebnim rado pomagalo. Sveti ji naj večna luč!

Zreče. Marsikateremu čebelarju je letošnji mraz povzročil škodo. Neki gospodar od Savi-

nje svojemu znanu ob naši Dravinji kiše: Sedaj imam že pri čebelah precej opravka. Moje živalice so vkljub ostri zimi vse dobro prezimile in mi nobeden panj ni prišel proč. — Bodi pristavljeno: Dopisnik je v zadnji številki »Slovenskega Gospodarja« povedal, da je trimesečna zima okoli novega leta 1880 bila podobna letošnji, bilo je povprečno 10 stopinj R mraza. Tiskarski škrat je pa napravil 20.

Zdole pri Kozjem. Tukaj je umrla 83 let stara mati vdova Pustišek Antonija pri svojem sinu kot gospodinja še na stara leta. Bila je pridna in skrbna mati kot črv, nobeno delo je ni oviralo. Vodila je gospodinjstvo sinu nad 18 let s pravo miroljubnostjo tako, da jo je občudovala cela kozjanska in pištanjanska župnija. Marsikateri ubožec jo bo pogrešal, ker je vsakemu nudila pomoč, če ji je le bilo mogoče. Bila je žena molitve, po cele ure je preklečala vsaki večer pri mizi in je molila za sebe, za svoje tri sinove, za vse sorodnike žive in mrtve ter za vse potrebe svete katoliške Cerkve.

Sv. Rupert nad Laškim. Na Svetini je umrla dne 25. aprila Adam Lešek, po domače: stari Adam, v starosti 84 let. Bil je vrl krščanski mož, skromen in delaven do najvišje starosti. Imel je lepo, hvalevredno navado, da je pri vseh dogodkih, tudi najbolj bridkih in težkih, vselej rekel ali vzdihnil: Hvala Bogu! Dobri starček Adam, počivaj v miru! — Mladi gospodar Janez Vodišek v Podgorju si je pripeljal nevesto gospodinj, Nežko Zelič, iz vrle Zeličeve hiše v Vodicah v Kalobju. Dal Bog obilo sreče!

Gorica pri Rajhenburgu. Spoštovani Šuncovi obitelji je smrt dne 12. aprila 1929 ugrabila dobro mamico. Pokojna Ana Ašič je dočakala častito dobo 80 let. Bila je vzorna krščanska mati, izpolnjevala zapovedi božje, bila usmiljena do bližnjega. Svojim domačim je bila veselje in ljubezen. Ob njeni mrtvaški postelji in zadnji poti se je zbrala cela obitelj. Pogreb je bil prav slovesen. Moški pevski zbor je pričel z »Vigredjo« odhod iz hiše žalosti. Med sv. mašo je peval goriški pevski zbor: »Gospod, daj večni mir«. Po končanem opraviilu v cerkvi sv. Duha je sprevoz stopil na pokopališče, kjer smo izročili telo zemlji. Moški kvartet je zadonel: »Spomladi vse se veseli« in rekli smo še: Bog daj večni mir rajni mami! Na sedmimi zbrani so postavili pokojni mami živ spomenik s tem, da so zbrali 174 Din za odkup in sv. krst zamorske deklice, ki naj nosi ime Ana ter naj bo mesto pokojne mame Ane pobožen od katoliške Cerkve.

ZA RAZVEDRILLO

Abraham a Santa Clara (samostansko ime meniha Ulrika Megerle), ki se je rodil na Švabskem leta 1642 in umrl leta 1709. Na dunajskem dvoru je bil 40 let pridigar in znan po svoji ostri šali. Na dan sv. Magdalene je nekoč posebno bičal vse grešne Magdalene ter grozil, da vrže brevir (duhovnikova molitvena knjiga) v največjo grešnico. Zamahnil je z roko in glej — vse ženske so se pripognile.

Premočni Benečan, dož Falcone, je krmil vsak dan v Benetkah golobe, ki so ga zelo vzljubili. Nekoč je ubil v jezi svojega sovražnika in bil obsojen na smrt. Ko so ga peljali na morišče, je letelo za njim na tisoče golobov, ki so ga ščitili in oključali krvnika, da je moral zbežati. Ljudstvo je videlo v tem dogodku mig božji ter prosilo tako dolgo sodnike, dokler ni pomilostil strogi svet dvajsetorice Falcona. Od tega časa je živel Falcone skromno in samot-

no. Izpolnjeval je dneve z usmiljenjem, golobom pa so morali na njegovo željo potresati vsak dan koruzo na trgu sv. Marka. Še danes, po 500 letih, krmijo Benetke dan na dan Falconove golobe.

Znameniti angleški slikar in risar Hogarth (rojen v Londonu leta 1697) je bil nekoč pozvan k bogatemu, a skopemu Angležu. Naslikal bi naj bogatino v predsobi sliko, predstavljajočo prehod Izraelcev skozi Rdeče morje. Slikar je zahteval 100 zlatov, bogatin mu je ponujal le 20. Hogarth je konečno ponudbo sprejel, rekoč: »Ker sem baš v denarni stiski, bom to delo izvršil, zahtevam pa plačilo naprej.« Skopuh mu je izplačal dogovorjeno svoto in mu izročil tudi ključke predsobe. Takoj drugi dan je prišel slikar s pleskarjem na delo. Prinesla sta seboj veliko rdeče barve. Kmalu je bila zadnja stena predsobe živordeče pobarvana in tedaj je Hogarth poklical bogataša in mu naznanil, da je njegovo delo končano. »Kaj je končano?« je vzkliknil skopuh, ko je zagledal pobarvano steno. »Kaj naj to pomeni?« — »Rdeče morje.« — »Rdeče morje?« je ponavljal Anglež, ki je slutil prevaro. »Kje je Faraon in njegova vojska?« — »Vsi so utonili v Rdečem morju.« — »Kje, za vraga, so pa Izraelci?« — »Ti,« je odvrnil slikar in se priklonil spoštljivo, »ti so pa že srečno prišli na drugi breg!«

Spomenik pravemu prešiču je postavljen v mestni hiši v Lüneburgu v hanoverskem kraljestvu. Tam je shranjena krača v dragoceni stekleni omari in na njej je z zlatimi črkami latinski napis: »Tu vidiš ostanek prešiča, ki se je proslavil z najdbo lüneburških solnih rudnikov.«

Mlad mož je prihajal večkrat pozno zvečer domov iz gostilne. Mlado ženo je to jezilo, vendar je bilo vse njeno pri govarjanje zaman. Končno jej je padla srečna misel v glavo. Ko je nekoč trkal ljubi mož na vrata, da bi mu odprla, je pošepnila skozi luknjico na ključavničici: »Si ti, Marko?« Možu pa je bilo ime Ivan. Od tega časa se ni ganil z doma in je imel zmirom revolver pod zglavnikom.

Fruski poslanik je podal v Carigradu lep in krepek dokaz prisotnosti svojega duha. Bil je pozvan k sultanu. Ko je stopil v dvorano, je opazil, da ni bilo slučajno, pač pa radi turške ošabnosti zanj pripravljenega nobenega stola. Položil je svoj plašč na tla, sedel nanj in tako mirno razložil naročene mu zadeve, da se je sultan čudil. Odšel je od mogočnega vladarja brez plašča. Mislili so, da ga je pozabil in ga opozorili. »Ne, ne!« je resno odgovoril poslanik. »Prus, ki zastopa svojega kralja, ni vajen nositi s seboj svojega stola.«

V šoli. Gospod kaplan je v šoli razlagal sv. pismo iz starega zakona o prvem človeku in nazadnje rekel, če kdo česar ne razume, naj pa vpraša. Mali Pepček se takoj dvigne in vpraša: »Gospod katehet, kako bi bilo, če bi samo Eva jedla prepovedani sad, Adam pa ne?« — Gospod kaplan malo premišljuje težko vprašanje ter reče: »No, potem bi pač bili samo moški v raju, ženske pa zunaj. To bi bila praska!«

Izkušnja. Učitelj: »Povej mi, Mirko,

kdo je umetnik?« Deček vstane in molči. Učitelj pa mu pomaga iz zadrege, rekoč: »Poslušaj, Mirko, vzemiva n. pr. gospoda, ki prav lepo igra na gosli; kdo je potem to?« — Deček: »Cigan!«

Radovednost. Osemletna Ančka, prišedša iz šole, se je dolgo muzala okrog matere, slednjič ji vendarle reče: »Mama, danes nam je gospod učitelj razlagal, kako lep je materni jezik. Pokaži ga mi, mama, da vidim, če je res!«

V šoli. Katehet, ki je razlagal učenecem grdobno laži, vpraša naposled čevljarjevega dečka: »Vinko, povej kdo laže?« — Deček vstane, se popraska za ušesom ter nem golta slino. — Katehet, hoteč mu olajšati položaj, mu pomaga: »Laže tisti, ki . . . , no, kdo, govori?« — Deček se opogumi in izjclja: »Laže tisti, ki . . . , laže moja mama, ki pravi, da je izgubila glavo, pa se je vendar držila!«

Na sejmu. Kupec: »Ali je dobra žival ta-le vaš konj, potem bi ga kupil?« — Kmet: »O, dobra, kajpada, vozi rad, tudi zdrav je in krotek kakor ovca, le kadar ga zgrabi kolika, se čuvajte, da vas ne udari!«

Dober izgovor. Gospa pošlje služkinjo na trg kupit jabolka. Ko se ta čez dolgo časa zopet vrne, ji nevoljna reče: »S tem pa nisem zadovoljna, da se toliko časa obirate po mestu, bila bi rabila jabolka že pred eno uro!« — Služkinja: »Nikar se ne vznemirjajte, gospa, mislila sem si, jabolka čimbolj so vlečana, tem boljša so!«

Predrznost. Ravnatelj: »Čemu prihajate? Kakšna predrznost! Ali niste videli na vratih nabito: Prepovedan vhod!« — Berač: »Videl sem, gospod, videl, zato pa sem jih prišel vprašat: Čemu je prepovedan?«

Črez grič in dol veselo se razlega:
Kdor ve za vreme dan naprej, prav nič ne tvega!

Vremenski vsevedež Vam pove vreme za 18 do 24 ur naprej. Ako pošljete 25 Din po položnici št. 14.263 ali v znamkah, Vam ga dopošljemo poštneine prosto. Istočasno si izberite eno izmed sledečih knjig: Fantič, Slovensko dekle, Prepevajte, Pojte, Boj in zmaga, Palček Potep, Prijateljčki v ugankah, Pozdrav iz domovine, Sadjarček, Dinamit in an tidinamit. Naročite takoj, da ne bode prpozno! — Brezalkoholna produkcija, Ljubljana št. 15. 541

Učenec se sprejme. Janez Bezjak, kovač, Hajdoše 74, pošta Ptuj. 533

Pošten kovaški pomočnik išče dela. Jože Gaišer, Majšperg, p. Ptujška gora. 535

Oferji s tremi delavnimi močmi in hlapec k volom se sprejme. Oskrbništvo Slivnica pri Mariboru. 538

Išče se vinčar s tremi delavci, dva moška in ena ženska. Plačilo za enega 5 Din na dan. Na hrani. Potem še dobi dva orala njiv. Gradiška 18, pošta Pesnica. 520

Lokal se ponuja za krojaško ali čevljarško obrt, trafiko, pomožno pošto, branjarijo, samskim moškim ali ženskam. Sv. Ožbalt ob Dravi, župnišče. 537

Malo posestvo pri okrajni cesti se proda. S. Duplek 93, Vurberg. 519